

τὸ εἶδωλον τῶν συμπολιτῶν του, εὐλογοῦμενον καὶ λατρευόμενον ὑπὸ πάντων.

Οὐδείς ποτε τῶν Μογγόλων ἠγαπήθη τοσοῦτον ὑπὸ τῶν μαθητῶν του, ὅσον ὁ Κομφούκιος, πάντες δὲ ἐθεώρουν καὶ ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ ὡς τοῦ μερίστου τῶν θνητῶν, διηγούμενοι μετὰ σεβασμοῦ πᾶσαν προᾶξιν τῆς ζωῆς του— Πῶς ἔζησε καὶ πῶς ἀπέθανε. Πῶς ἔκρινε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς πρίγκη-πας καὶ τοὺς δούλους— μὲ τὴν αὐτὴν ἀμεροληψίαν καὶ ἰσότητά. Πῶς ἐπροσημάνετο ἐμπροσθεν τῶν γερόντων καὶ πῶς ἐσέβετο τοὺς τεθλιμμένους καὶ κλαίοντας. — Πῶς ἐπέπληττε τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ κόσμου ἐνεκα τῆς κακίας του, καὶ μεταβαλίνοντας εἰς τὰς ἐρήμους καὶ τὰ σπήλαια, λέγων, «Εἶνε ἀδύνατον διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ συναναστρέφεται μὲ πτηνὰ καὶ θηρία, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν συγγένειαν μὲ ἡμᾶς. Μὲ ποίους δὲ

ἄλλους πρέπει νὰ συναναστρέφεται εἰμὴ μὲ τοὺς πάσχοντας ὁμοίους του ἀνθρώπους !

Ἐπὶ 2400 περίπου ἔτη ὁ Κομφούκιος ἀπολαμβάνει τὴν λατρείαν τῶν ὁμοεθνῶν του. Ὁ δὲ τάφος του ἐν Κούνγ εἶναι ἐθνικὸν προσκυνητήριον—ὁ ἱερώτατος τόπος τῆς ἐπιγείου βασιλείας. Ἡ οἰκογένειά του καὶ οἱ ἀγαπητοὶ του μαθηταὶ κείνται ἐνταφιασμένοι παρὰ τὰ πλάγια τοῦ τάφου του, περίξ δ' ὑπάρχουν πλάκες μὲ χωρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων του, ἀφιερωθεῖσαι ὑπὸ βασιλέων, πολιτικῶν, σοφῶν καὶ ἱερέων εἰς τὴν μνήμην του.

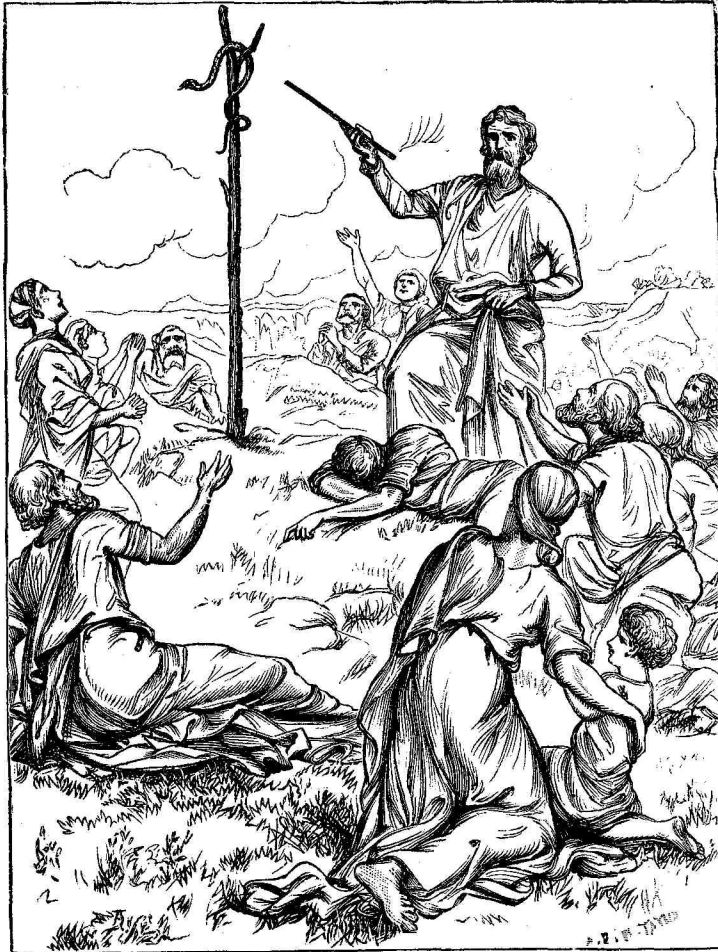
ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΕΜΕ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐλέγχσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτις ἀγαπᾷ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ὅταν ἔξη ἐπὶ τῆς γῆς μας εἶπε περὶ αὐτῶν, «Ἀφήσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔλθουν πρὸς ἐμέ καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά», τὰ ἐπῆρε δὲ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὰ εὐλόγησεν.

Ἦξεύρετε δὲ τί ἐννοεῖ ἡ φράσις ἐμβλέψατε (κυττάξα-

τε) εἰς ἐμέ; Δὲν ἐννοεῖ νὰ κυττάξῃ τις εἰς αὐτὸν μὲ τοὺς σωματικὸς ὀφθαλμούς του, διότι δὲν εἶναι σωματικῶς παρὼν διὰ νὰ τὸν ἴδῃ, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτόν.

Μίαν φορὰν, ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἦσαν εἰς τὴν ἔρημον ἡμάρτησαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Ποία δὲ ἦτο ἡ ἁμαρτία των; Δὲν ἔκλεψαν, δὲν ἐλῆστευσαν, δὲν ἐψεύσθησαν, δὲν ἐφόνευσαν. Ἀπλῶς ἐμυρμούρισαν, διότι δὲν τοὺς ἤρεσκεν ἡ τροφή, τὴν ὁποίαν καθημέραν τοὺς ἔδιδε— τὸ μάννα — εἰς τὴν ἔρημον ἥθελον καὶ κρέας. Τοῦτο δυσηρέστησε καὶ παρώργισε τὸν Θεόν, καὶ ἔστειλεν ἐναντίον τοὺς φλογεροὺς ὄφεις φαρμακεροὺς, οἱ ὁποῖοι ἐδάγκανον αὐτοὺς καὶ ἀπέθνησκον,

Ἐμβλέψατε εἰς ἐμέ.

χιλιάδες δ' ἐξ αὐτῶν εὗρον τὸν θάνατόν των ἐκεῖ, οἱ δὲ ἐπιζῶντες ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν καὶ παρεκάλουν τὸν Μωϋσῆν νὰ δεηθῇ τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ καὶ σηκώσῃ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φλογεροὺς ὄφεις. Ὁ Μωϋσῆς προσευχήθη εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὴν προσευχήν του καὶ τὸν διέταξε νὰ κατασκευάσῃ ἕνα ὄφιν χαλκοῦν καὶ νὰ τὸν στήσῃ ὕψηλὰ εἰς ἕνα στυλόν, νὰ εἴπῃ δὲ εἰς τὸν λαόν, ὅταν ἐδάγκανοντο ἀπὸ τοὺς ὄφεις νὰ κυττάξουν εἰς τὸν χαλκοῦν ἐκεῖνον ὄφιν καὶ θὰ ἰατρεύοντο.

Πολλοὶ ἐγέλασαν ἴσως καὶ ἐγάθησαν, ὅσοι δὲ ἐκύτταξαν ἐσώθησαν. Ὅσοι δηλ. ἐπίστευσαν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν θεραπευτικὴν του δύναμιν ἰατρεύθησαν. Δὲν ἦτο ὁ χαλκοῦς ὄφιν, οὔτε τὸ κύτταγμά των